

Płk poż. Romuald Kocielski

Urodził się 1 października 1930 r. w Starym Samborze woj. Lwów. Po trudnych latach wojny przybył wraz z rodziną do Opolu, gdzie jego ojciec podjął służbę w nowo zorganizowanej miejskiej zawodowej straży pożarnej. Służbę w ochronie przeciwpożarowej rozpoczął w dniu 1 października 1950 r. w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Opolu, pełniąc obowiązki kierownika oddziału kadr do dnia wcielenia do Ludowego Wojska Polskiego, co nastąpiło 14 listopada 1951 r. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej i dwuletniej pracy w Wydziale Kadr Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu, w 1955 r. powrócił do Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych, by już na stałe poświęcić się zawodowej służbie pożarniczej. W 1959 r. został rekomendowany na roczny kurs WKDO TOPL w Leningradzie, po ukończeniu którego uzyskał awans na stopień podporucznika Ludowego Wojska Polskiego. Podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe, przeszedł kolejne szczeble kariery zawodowej. W 1964 r. ukończył Szkołę Oficerów Pożarnictwa, a w 1968 r. uzyskał specjalizację w zakresie operacyjno – taktycznym (nadaną przez KG SP). W latach 1963 – 1968 kierował służbą operacyjną Komendy Wojewódzkiej. Z dniem 1 maja 1968 r. został powołany na stanowisko Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego Straży Pożarnych w Opolu, na którym pełnił służbę do dnia przejścia na emeryturę tj. do 1 kwietnia 1991 r. Po przejściu w stan spoczynku w latach 1994-2007 pełnił funkcję Prezesa Zarządu Wojewódzkiego Związku Emerytów i Rencistów Pożarnictwa RP w Opolu, angażując środowisko weteranów służby pożarniczej w szereg przedsięwzięć ochrony przeciwpożarowej oraz wykazując szczególną uwagę sferze socjalno – bytowej emerytów i rencistów. Przez szereg lat udzielał się społecznie w Zarządzie Wojewódzkim Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Opolu. Działalność płk poż. Romualda Kocielskiego, zarówno zawodowa jak i społeczna, charakteryzowała się dużym profesjonalizmem

wynikającym z wszechstronnej znajomości problematyki służby, popartej doświadczeniem zawodowym. Wniósł efektywny, twórczy i trwały wkład w proces kształtowania, rozwijania i umacniania bezpieczeństwa pożarowego w województwie opolskim. Szczególnie znaczące zasługi położył w rozwój i operacyjne przygotowanie sieci straży, organizację odwodów operacyjnych, wprowadzenie oznakowania numerami operacyjnymi sprzętu i samochodów pożarniczych. Opracował wytyczne do wykonywania dokumentacji ćwiczeń i manewrów oraz zadania osób funkcyjnych od dowódcy batalionu do dowódcy sekcji w zakresie alarmowania, rozwinięcia jednostek, prowadzenia akcji ratowniczych i przywrócenia zdolności operacyjno – technicznej jednostek. Jako doświadczony oficer brał czynny udział w opracowywaniu regulaminu zawodów sportowo – pożarniczych OSP jak również ceremoniału pożarniczego dla OSP.

W okresie służby kierował wieloma akcjami ratowniczymi na terenie województwa opolskiego oraz pożarniczymi związkami taktycznymi na terenie kraju, w tym podczas: pożaru rafinerii nafty w Czechowicach – Dziedzicach w 1971 r., erupcji ropy naftowej w Karlinie w 1980 r., wykazując się wysokimi walorami dowódczymi.

W czasie swojej wieloletniej służby, w uznaniu zasług zarówno w działalności zawodowej, jak i społecznej został odznaczony: ”Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski” (1971 r.), złotym „Krzyżem Zasługi” (1970 r.), „Złotym Znakiem Związku OSP” (1985 r.), złotą odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej”, złotym medalem ”Za zasługi dla Pożarnictwa” (1970 r.), srebrnym medalem „Za Zasługi w Zwalczeniu Powodzi” (1964 r.), Medalem Honorowym im. Józefa Tuliszkowskiego (1997 r.), Medalem Honorowym im. Bolesława Chomicza, Odznaką Honorową „Zasłużonemu Opolszczyźnie” (1969 r.), złotą odznaką „Zasłużony Działacz LOK” (1983 r.).